

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ

1. **Комерційні банки не мають права надавати кредити суб'єктам господарювання:**
 - а) для здійснення інвестиційної діяльності;
 - б) для здійснення зовнішньоекономічної діяльності;
 - в) для погашення прострочених заборгованостей;
 - г) для формування основних фондів.

2. **Надання кредитором певної суми капіталу в тимчасове користування позичальнику на умовах повернення, платності та добровільності – це:**
 - а) взаємна допомога;
 - б) кредитування;
 - в) позичкова операція;
 - г) кредитний договір.

3. **Джерелами надання кредиту можуть бути:**
 - а) власні матеріальні і грошові ресурси кредитора та кошти залучені кредитором в інших суб'єктів ринку;
 - б) тільки кошти залучені кредитором в інших суб'єктів ринку;
 - в) власні кошти кредитора;
 - г) спільна власність кредиторів і позичальників.

4. **Серед нижченаведених варіантів оберіть ті, котрі належать до етапів кредитного процесу:**
 - а) розгляд заявки позичальника на отримання кредиту;
 - б) аналіз та оцінка маркетингової стратегії позичальника;
 - в) підготовка та укладання кредитного договору;
 - г) визначення порядку забезпечення кредиту;
 - д) процедура надання позики;
 - е) процедура санаційних заходів щодо позичальника;
 - є) контроль за кредитною операцією.

5. **Третій етап кредитного процесу включає:**
 - а) підготовку та укладання кредитного договору;
 - б) розробку умов позики;
 - в) визначення порядку гарантій кредиту;
 - г) аналіз і попередній відбір заявок на отримання кредиту;
 - д) процедуру погашення позики;
 - е) аналіз фінансового стану клієнта.

6. **Позичальник після отримання кредиту:**
 - а) стає повноправним власником отриманих у користування ресурсів;

- б) не є власником отриманих в користування ресурсів, а лише їх тимчасовим розпорядником;
- в) є співвласником отриманих у користування ресурсів;
- г) є тимчасовим власником отриманих у користування матеріальних чи грошових коштів.

7. Які структурні інформаційні розділи мають місце у кредитній заявці:

- а) загальні відомості про позичальника;
- б) опис кредитного запиту;
- в) опис маркетингової стратегії позичальника;
- г) кредитна історія позичальника.

8. Для отримання кредиту необхідно подати наступні документи:

- а) установчі документи;
- б) реєстраційні документи;
- в) виконавчі документи;
- г) комерційні документи;
- д) розрахункові документи;
- е) фінансові документи.

9. Структурування кредиту передбачає визначення:

- а) рівня фінансової стійкості позичальника;
- б) структурних компонентів кредитної заявки;
- в) виду кредиту;
- г) кредитоспроможності позичальника;
- д) способу видачі і погашення позики;
- е) рівня відсоткової ставки.

10. Ставка (або норма) відсотка – це:

- а) відносний показник ціни банківського кредиту, що відображає відношення суми сплачених відсотків до величини позики;
- б) плата, яку отримує позичальник від кредитора за користування останнім позиченими грошима;
- в) відносний показник ціни позики, що відображає відношення суми комісійних до величини кредиту;
- г) плата, яку отримує кредитор від позичальника за користування останнім позиченими грошима.

11. Кредитоспроможність позичальника — це:

- а) його здатність повністю і своєчасно розрахуватися за усіма своїми зобов'язаннями;
- б) спроможність позичальника залучити позиковий капітал та за конкретних умов кредитування в повному обсязі й у визначений кредитною угодою термін розрахуватися за своїми борговими зобов'язаннями виключно

грошовими коштами, що генеруються позичальником у ході звичайної діяльності;

- в) його здатність повністю і своєчасно розрахуватися за своїми борговими зобов'язаннями;
- г) його здатність здійснювати всі необхідні платежі як у готівковій, так і в безготівковій формах відповідно до зобов'язань та вимог.

12. Сутність методики кредит-скорингу полягає у наступному:

- а) у нарахуванні балів позичальнику за найбільш впливовими ознаками, які характеризують спроможність клієнта розраховуватися за усіма своїми зобов'язаннями;
- б) у нарахуванні балів позичальнику за найбільш впливовими ознаками, які характеризують спроможність клієнта повернути кредит;
- в) у визначенні класу позичальника за найбільш впливовими ознаками, які характеризують спроможність клієнта повернути кредит;
- г) у визначенні класу позичальника за найбільш впливовими ознаками, які характеризують спроможність клієнта розраховуватися за усіма своїми зобов'язаннями.

13. Результатом використання методики кредит-скорингу є формування:

- а) класу позичальника;
- б) групи позичальника;
- в) табличного ряду позичальника;
- г) рейтингу позичальника.

14. Як правило, під час оцінювання кредитоспроможності позичальників виділяють наступні групи показників:

- а) статистичні;
- б) планові;
- в) загальні;
- г) макроекономічні;
- д) фінансові.

15. Фінансові показники, що застосовуються у методиці скорингу передбачають:

- а) оцінку майнового стану позичальника і розраховуються на підставі облікової звітності, митних декларацій деклараций тощо;
- б) оцінку фінансового стану позичальника і розраховуються на підставі фінансової звітності, податкових декларацій тощо;
- в) оцінювання позичальника з точки зору його позиції в суспільному чи економічному житті;
- г) оцінювання позичальника з точки зору впливу на його діяльність макроекономічних чинників.

16. Що означає коли боржник-фізична особа після оцінки кредитоспроможності віднесений до класу «А»?

- а) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є не меншим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- б) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких перевищує внески на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- в) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є недостатнім для своєчасних та в повному обсязі внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- г) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є нижчим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період.

17. Що означає коли боржник-фізична особа після оцінки кредитоспроможності віднесений до класу «Б»?

- a. а) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є не меншим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- b. б) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких перевищує внески на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- c. в) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є недостатнім для своєчасних та в повному обсязі внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- г) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є нижчим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період.

18. Що означає коли боржник-фізична особа після оцінки кредитоспроможності віднесений до класу «В»?

- а) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є не меншим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- б) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких перевищує внески на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;
- в) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є недостатнім для своєчасних та в повному обсязі внесків на

погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;

г) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є нижчим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період.

19. Що означає коли боржник-фізична особа після оцінки кредитоспроможності віднесений до класу «Г»?

а) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є не меншим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;

б) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких перевищує внески на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;

в) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є недостатнім для своєчасних та в повному обсязі внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період;

г) що до цього класу будуть віднесені боржники сукупний чистий дохід яких є нижчим, ніж сума внесків на погашення боргу за всіма активами банку щодо цього боржника за відповідний період.

20. Комерційний банк визначає клас боржника-юридичної особи не вище 9, якщо:

а) у договорах немає письмової згоди боржника - юридичної особи на збір, зберігання, використання та поширення через бюро кредитних історій інформації про неї;

б) немає фінансової звітності боржника за останній звітний період або фінансова звітність не відповідає вимогам;

в) проти боржника порушено справу про банкрутство;

г) якщо боржника визнано банкрутом у встановленому законодавством України порядку.

21. Банки зобов'язані створювати та формувати резерви для відшкодування можливих втрат за активами:

а) які збільшують балансову вартість активів і необхідність формування яких спричинена зменшенням корисності таких активів;

б) які зменшують балансову вартість активів і необхідність формування яких спричинена зменшенням корисності таких активів;

в) які зменшують балансову вартість активів і необхідність формування яких спричинена збільшенням корисності таких активів;

г) які збільшують балансову вартість активів і необхідність формування яких спричинена збільшенням корисності таких активів.

22. З метою розрахунку показника ризику за кредитом, наданим позичальнику – юридичній особі в межах встановленого діапазону банком враховується:

а) динаміка фактичних значень інтегрального показника;

- б) коефіцієнт покриття боргу;
- в) категорія якості кредиту;
- г) усі відповіді вірні.

23. На підставі оцінки фінансового стану боржника-юридичної особи шляхом розрахунку інтегрального показника, визначається:

- а) три класи боржників;
- б) чотири класи боржників;
- в) шість класів боржників;
- г) дев'ять класів боржників.

24. До третьої групи ліквідного забезпечення за кредитом належать:

- а) нерухоме майно, що належить до житлового фонду;
- б) нерухоме майно, що належить до нежитлового фонду;
- в) легкові автомобілі;
- г) транспортні засоби (крім легкових автомобілів).

25. До четвертої групи ліквідного забезпечення за кредитом належать:

- а) нерухоме майно, що належить до нежитлового фонду;
- б) нерухоме майно, що належить до житлового фонду;
- в) транспортні засоби (крім легкових автомобілів);
- г) устаткування.

26. Стан обслуговування боржником кредитної заборгованості оцінюється за такими критеріями, як:

- а) термін сплати відсотків за кредитом;
- б) строк простроченої заборгованості;
- в) строк затримки платежів;
- г) кількість календарних днів прострочення погашення боргу.

27. Резерв за кредитом на індивідуальній основі розраховується:

- а) як сума перевищення балансової вартості кредиту (без урахування суми раніше сформованого резерву) над майбутньою вартістю цього кредиту;
- б) як сума перевищення балансової вартості кредиту (без урахування суми раніше сформованого резерву) над теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за цим кредитом;
- в) як сума перевищення теперішньої вартості кредиту над майбутньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за цим кредитом;
- г) як сума балансової вартості кредиту (без урахування суми раніше сформованого резерву) і теперішньої вартості попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за цим кредитом.

28. Оцінка фінансового стану банку-боржника здійснюється:

- а) щодня;

- б) щомісяця;
- в) щоквартально;
- г) кожного року.

29. Стан обслуговування боргу банком-боржником визначено як “добрий” у випадку кількості днів прострочення боргу:

- а) від 0 до 3;
- б) від 4 до 7;
- в) від 8 до 14;
- г) від 15 до 30.

30.10. Комерційним банком формуються резерв за наданими фінансовими зобов'язаннями, які обліковуються за позабалансовими рахунками таких груп:

- а) гарантії, поручительства, акредитиви та акцепти, що надані банкам;
- б) кредити, що надані клієнтам;
- в) зобов'язання з кредитування, що надані бюджетним організаціям;
- г) зобов'язання з кредитування, що надані клієнтам.

Основні параметри управління кредитним портфелем банку:

- а) платоспроможність і прибутковість;
- б) ефективність і кредитоспроможність;
- в) дохідність і ризик;
- г) ризик і фінансова стійкість.

31. Обсяг і структура кредитного портфеля банку визначаються такими чинниками:

- а) офіційна кредитна політика банку;
- б) офіційна кадрова політика банку;
- в) правила регулювання банківської діяльності;
- г) величина капіталу банку;
- д) досвід і кваліфікація менеджерів;
- е) правила бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

32. Положення кредитної політики необхідно:

- а) зафіксувати письмово й затвердити на засіданнях Кредитного комітету та Комітету управління активами і пасивами;
- б) зафіксувати письмово й затвердити на засіданнях Кредитного комітету та Комітету кредитного нагляду;
- в) не потрібно фіксувати письмово;
- г) зафіксувати письмово й затвердити на засіданнях Юридичного департаменту та Комітету кредитного нагляду.

33. Головна мета процесу управління кредитним портфелем банку полягає в:

- а) забезпеченні максимальної платоспроможності за допустимого рівня ризику;
- б) забезпеченні максимальної доходності за допустимого рівня ризику;
- в) забезпеченні мінімальної ліквідності за допустимого рівня ризику;
- г) забезпеченні належної фінансової стійкості за допустимого рівня ризику.

34.5. Дохід за кредитною операцією (в межах року) обчислюється за формулою:

а)
$$E_i = r_i * V_i * \frac{t_i}{B_i};$$

б)
$$E_i = r_i * V_i * \frac{t_i - 1}{B_i};$$

в)
$$E_i = r_i * V_i * \frac{t_i}{B_i * S};$$

г)
$$E_i = r_i * V_i * \frac{t_i * 100}{B_i * S};$$

35. Норматив великих кредитних ризиків, визначається як:

- а) відношення суми всіх великих кредитів (за мінусом фактично сформованих резервів) до регулятивного капіталу банку;
- б) відношення суми всіх вимог банку (за мінусом фактично сформованих резервів) та всіх позабалансових зобов'язань щодо контрагента, до регулятивного капіталу банку;
- в) відношення суми всіх вимог банку (за мінусом фактично сформованих резервів) та всіх позабалансових зобов'язань щодо цього контрагента, до сукупного обсягу активів банку;
- г) відношення суми всіх великих кредитів (за мінусом фактично сформованих резервів) до сукупного обсягу активів банку.

36. Нормативне значення нормативу максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам має:

- а) не перевищувати 25 %;
- б) не перевищувати 8-кратний розмір регулятивного капіталу банку;
- в) не перевищувати 5 %;
- г) не перевищувати 10 %;
- д) не перевищувати 30 %;
- е) не перевищувати 20 %.

37. Нормативне значення нормативу великих кредитних ризиків має:

- а) не перевищувати 25 %;
- б) не перевищувати 8-кратний розмір регулятивного капіталу банку;
- в) не перевищувати 5 %;
- г) не перевищувати 10 %;
- д) не перевищувати 30 %.

38.9. Нормативне значення нормативу максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента має:

- а) не перевищувати 25 %;
- б) не перевищувати 8-кратний розмір регулятивного капіталу банку;
- в) не перевищувати 5 %;
- г) не перевищувати 10 %;
- д) не перевищувати 30 %.

39. Які чинники впливають на прибуток від кредитних операцій:

- а) обсяг наданих кредитів;
- б) зміна структури наданих кредитів;
- в) зміна собівартості залучених ресурсів;
- г) умови конкуренції на банківському ринку;
- д) всі відповіді вірні.

10. Активний кредитний ризик – це:

- а) ймовірність того, що вартість частини активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту;
- б) це ймовірність втрати кредитором частини прибутку через надто обережну кредитну політику;
- в) це ймовірність втрати кредитором ліквідності кредитного портфеля через надто обережну кредитну політику;
- г) ймовірність того, що ліквідність активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту.

2. До загальних методів управління кредитними ризиками можна зарахувати:

- а) уникнення ризику;
- б) утримання (поглинання) ризику;
- в) передача ризику;
- г) всі відповіді вірні.

3. Метод сек'юритизації полягає:

- а) у зосередженні кредитних операцій банку в певній галузі чи групі взаємопов'язаних галузей, на географічній території, або кредитування певних категорій клієнтів;

- б) у розподілі кредитного портфеля серед широкого кола позичальників, які відрізняються один від одного як за характеристиками (величина капіталу, форма власності), так і за умовами діяльності (галузь економіки, географічний регіон);
- в) у встановленні максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик;
- г) в акумуляції частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів;
- д) продажі активів банку через перетворення їх в цінні папери, які в подальшому розміщуються на ринку.

4. Зміст поняття концентрації полягає:

- а) у зосередженні кредитних операцій банку в певній галузі чи групі взаємопов'язаних галузей, на географічній території, або кредитування певних категорій клієнтів;
- б) у розподілі кредитного портфеля серед широкого кола позичальників, які відрізняються один від одного як за характеристиками (величина капіталу, форма власності), так і за умовами діяльності (галузь економіки, географічний регіон);
- в) у встановленні максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик;
- г) в акумуляції частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів;
- д) продажі активів банку через перетворення їх в цінні папери, які в подальшому розміщуються на ринку.

5. Акумуляція частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів, це:

- а) диверсифікація;
- б) диференціація;
- в) лімітування;
- г) реструктуризація;
- д) створення резервів для відшкодування втрат за кредитними операціями комерційних банків.

6. Встановлення максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик, це:

- а) диверсифікація;
- б) диференціація;
- в) лімітування;
- г) реструктуризація;
- д) створення резервів для відшкодування втрат за кредитними операціями комерційних банків.

7. Географічна диверсифікація:

- а) полягає в розподілі кредитних ресурсів між позичальниками, котрі перебувають у різних регіонах, географічних територіях, країнах із різними економічними умовами;
- б) означає розосередження кредитів між різними категоріями позичальників — великими і середніми компаніями, підприємствами малого бізнесу, фізичними особами, урядовими та громадськими організаціями, домашніми господарствами;
- в) означає розподіл кредитів між клієнтами, котрі здійснюють діяльність у різних галузях економіки;
- г) означає розподіл кредитів між клієнтами, котрі здійснюють діяльність в однакових галузях економіки;
- д) полягає в розподілі кредитних ресурсів між позичальниками, котрі перебувають в однакових регіонах, географічних територіях, країнах із різними економічними умовами.

8. Пасивний кредитний ризик – це:

- а) імовірність того, що вартість частини активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту;
- б) це ймовірність втрати кредитором частини прибутку через надто обережну кредитну політику;
- в) це ймовірність втрати кредитором ліквідності кредитного портфеля через надто обережну кредитну політику;
- г) імовірність того, що ліквідність активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту.

9. До чинників, які збільшують ризик кредитного портфеля банку, належать:

- а) надмірна концентрація;
- б) нездатність позичальника до створення адекватного грошового потоку;
- в) ризик ліквідності застави;
- г) моральні та етичні характеристики позичальника;
- д) надмірна диверсифікація;
- е) валютний ризик кредитного портфеля.

2. У процесі сек'юритизації беруть участь кілька сторін, зокрема:

- а) банк;
- б) позичальник;
- в) компанія, яка займається емісією цінних паперів;
- г) принципал;
- д) гарант;
- е) інвестори, котрі купують цінні папери на ринку.

11. Активний кредитний ризик – це:

- а) імовірність того, що вартість частини активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту;

- б) це ймовірність втрати кредитором частини прибутку через надто обережну кредитну політику;
- в) це ймовірність втрати кредитором ліквідності кредитного портфеля через надто обережну кредитну політику;
- г) імовірність того, що ліквідність активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту.

3. До загальних методів управління кредитними ризиками можна зарахувати:

- а) уникнення ризику;
- б) утримання (поглинання) ризику;
- в) передача ризику;
- г) всі відповіді вірні.

4. Метод сек'юритизації полягає:

- а) у зосередженні кредитних операцій банку в певній галузі чи групі взаємопов'язаних галузей, на географічній території, або кредитування певних категорій клієнтів;
- б) у розподілі кредитного портфеля серед широкого кола позичальників, які відрізняються один від одного як за характеристиками (величина капіталу, форма власності), так і за умовами діяльності (галузь економіки, географічний регіон);
- в) у встановленні максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик;
- г) в акумуляції частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів;
- д) продажі активів банку через перетворення їх в цінні папери, які в подальшому розміщуються на ринку.

5. Зміст поняття концентрації полягає:

- а) у зосередженні кредитних операцій банку в певній галузі чи групі взаємопов'язаних галузей, на географічній території, або кредитування певних категорій клієнтів;
- б) у розподілі кредитного портфеля серед широкого кола позичальників, які відрізняються один від одного як за характеристиками (величина капіталу, форма власності), так і за умовами діяльності (галузь економіки, географічний регіон);
- в) у встановленні максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик;
- г) в акумуляції частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів;
- д) продажі активів банку через перетворення їх в цінні папери, які в подальшому розміщуються на ринку.

- 6. Акумуляція частини коштів, які надалі використовуються для компенсації неповернених кредитів, це:**
- а) диверсифікація;
 - б) диференціація;
 - в) лімітування;
 - г) реструктуризація;
 - д) створення резервів для відшкодування втрат за кредитними операціями комерційних банків.
- 7. Встановлення максимально допустимих розмірів наданих позичок, що дозволяє обмежити ризик, це:**
- а) диверсифікація;
 - б) диференціація;
 - в) лімітування;
 - г) реструктуризація;
 - д) створення резервів для відшкодування втрат за кредитними операціями комерційних банків.
- 8. Географічна диверсифікація:**
- а) полягає в розподілі кредитних ресурсів між позичальниками, котрі перебувають у різних регіонах, географічних територіях, країнах із різними економічними умовами;
 - б) означає розосередження кредитів між різними категоріями позичальників — великими і середніми компаніями, підприємствами малого бізнесу, фізичними особами, урядовими та громадськими організаціями, домашніми господарствами;
 - в) означає розподіл кредитів між клієнтами, котрі здійснюють діяльність у різних галузях економіки;
 - г) означає розподіл кредитів між клієнтами, котрі здійснюють діяльність в однакових галузях економіки;
 - д) полягає в розподілі кредитних ресурсів між позичальниками, котрі перебувають в однакових регіонах, географічних територіях, країнах із різними економічними умовами.
- 9. Пасивний кредитний ризик – це:**
- а) імовірність того, що вартість частини активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту;
 - б) це ймовірність втрати кредитором частини прибутку через надто обережну кредитну політику;
 - в) це ймовірність втрати кредитором ліквідності кредитного портфеля через надто обережну кредитну політику;
 - г) імовірність того, що ліквідність активів кредиторів зменшиться, тобто це ризик неповернення або несвоєчасного повернення кредиту.

10. До чинників, які збільшують ризик кредитного портфеля банку, належать:

- а) надмірна концентрація;
- б) нездатність позичальника до створення адекватного грошового потоку;
- в) ризик ліквідності застави;
- г) моральні та етичні характеристики позичальника;
- д) надмірна диверсифікація;
- е) валютний ризик кредитного портфеля.

3. У процесі сек'юритизації беруть участь кілька сторін, зокрема:

- а) банк;
- б) позичальник;
- в) компанія, яка займається емісією цінних паперів;
- г) принципал;
- д) гарант;
- е) інвестори, котрі купують цінні папери на ринку.